საქართველოს ბოლშევიკების კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

№ 416 1936 წ. ოთხშაბათი. დეკემბრის 25. 416

სახალხო საქმე

მთავარი კომიტეტის ორგანო

საბჭოთა კავშირის ხალხთა ბრძნული ხელმძღვანელი, დიდი სტალინის ბრძანებით, ჩვენ ქვეყანაში შეიქმნა ახალი, ნამდვილად დემოკრატიული კონსტიტუცია.

ეს კონსტიტუცია ეყრდნობა ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკის ისეთ ფუძეებს, რომლებიც ჯერ არ არსებობენ არც ერთ სხვა ქვეყანაში.

ეს კონსტიტუცია ეყრდნობა ჩვენი ქვეყნის ისეთ სოციალურ ურთიერთობას, რომლებიც ჯერ არ არსებობენ არც ერთ სხვა ქვეყანაში.

ეს კონსტიტუცია ეყრდნობა ჩვენი ქვეყნის ისეთ ადამიანებს

ეროვნული ბიბლიოთეკა
National Parliamentary Library of Georgia

მოსხენებანი. აღფრთოვანებულება საზოგადოებამ ერთხმად მიიღო ოზეთელთა ყოველთვიური დაფინანსის მთავრობის მოსაგვარებლად.

მოწყალება.

საქართველოს ჩრ.-პატრიარქის ჭანთა უფროსმა ბ-ნმა ბ. კანდელაკმა შეიძინა ბრძანებებმა გასცა ლანდვიდის ეკლესიათა სახელზე.

„ჩრდილოეთ ჯარ.კავკ. ვენ მოცულობით წელში გამაგრება წინააღმდეგობის მძინე გაწევდნენ, რომ ახლად სდებან ახალ მზეთარ ბრძოლა და წინააღმდეგობა ავანტურისტულ პოლიტიკით შეიძლეს სამხედრო ძალთა ბოლშევიკების ახალ ძმათა სისხლთა ნთხევის საფასურად და სანაინის ხეობაში ღიერ-ბა უდანაშაულო სისხლი ორ მიძმე ხალხისა საქართველო, ამ რუსეთის გზის თბილ მოსახლეობის გ.ძო, რომელიც ძირს უთბილის და ხიდთის უშნადეს რეკონსტრუქციის ყოველდღის მიზანისაკენ და ახალგაზდა რესპუბლიკის ბედ-იღბალის ღიმილ ლაზარეთში ჯარისკაცებს ერთად მოვლილ ძალებს ვეროვ ბერიოზ სახიძოლეკლიან და ჯინდი ფიქრებით ვიყავით ჩვენ ამ

ჩვენში ერთი ილიეზია, ძალიან გავრცელებული, დიაწყო პატეკეტობა პროფესიობა. ამბობენ, რომ სომეხ ქართველთა შორის თავის დღეში არ დაღარიბებულა სისხლი, თავის დღეში არ ჰქონიათ ომი და ცხე მაგრამ ისტორიას ეწერთვნებათ რომლის შემთხვევაში გაადგილებული სამხედრო საქონელი ფასდაფასობის ფულის ცოტა სამკერი მანიც ჰქონიათ ბრძოლა სწორედ იმ ადგილებისათვის, რისთვისაც დღეს არის ომი. ყოველთვის საქართველოს და სომხეთის ბეღლებიდან, მოლიხეიბრება მთის დაწვრილებისა—მაშინვე დაწუხებული დავა ამ ადგილებისათვის.

სომეხები ყოველთვის მოიწევდნენ ჩრდილოეთისაკენ. როდესაც სომეხთა მარცხენა ფრთა, მთის შემოგარენში შემოდგომაზე ჩვენს ქვეყანაში და ზმთაგრეთ ხდებ რასაკვირველია, სახლეულობენ მოსახლეობა ადგილებში ზამთარ ყოფნისათვის. მაგრამ ისინი შეიტანდნენ სახლეულობაში, რომელსაც ემორჩილებოდნენ ეს რიანლის ტატვანი. მოყვანილობით საროკეულებენ.

დაიწყებოდა მეთე სეკეტნის დამლეობის ეს ჯუთხეში სამოლიდნო სქართველოს მიეტყობნენ. მხოლოდ ერთი მოსენები იყო, როცა სომხეთს ეჭირა იგი და მას შემდეგ არც ერთხელ არ მოპოვებია საქართველოს. იგი იყო მთელ წინააღ პოხეიკა, რომელსაც მტერი ცქვიდნობდა ხოლე და ამიტომ ჩვენი წინააპირი ძალიან ხდებ ამ შენგებლობას აწერდნენ ხმა.

ბორჩალოს ეხლანდელი მაზრა იწოდებოდა «მოუნავი ერთმდე», ხოლო ყაზახ შემოსულ მტერს პირველად იგი ეჩვე დაბედნიერდა. ხოლო ჯაყახეთი იწოდა ბოდა და «წინმძრომთა ერთმდე». ლილის ციხე ითვლებოდა საქართველოს სამხედრო მინისტრის, ამირსპასალართის ბინად.

სტრატეგიული მნიშვნელობა ლილისა და ჯვაშეთისა.—ვინც ესმოდათ რუსეს და დიდ ფურადღებას აქცევდნენ, სომხები ამტკიცებენ, რომ ჯაყახეთი და ბორჩალო უდავო მათი კუთვნილებაა ან არის მართალი, როგორც ჭარისხელის გასსენებით დაინახავთო. პირიქით, მაშინაც კი, როცა სომხეთი იყო ეს ტერიტორია **არასოდეს არ ყოფილა უდავო**. ხოლო როდესაც, დაახლოებით მე XI საუკუნეში სომხეთი მოისპო —ეს ადგილები სადაო ლანარაობეს ყოფილა—იგი საქართველოს ეკუთვნოდა და თუ მტერი იპყრობდა, იპყრობდა, როგორც ჩვენს ტერიტორიას.

გეორგიოფილიანელ ეს მხარენი საქართველოს ტყეის. ყველა გზები ჩვენსკენ მოდის და მდინარეები ჯეუთ მოისჩრობენ ნიკ მტკვარს ეკუთვნიან. ცხრილზე ყოველთვის აქვთ ეთიოპიელობა, საქართველოსთან და მაშინაც კი, როდესაც იგი მტრისგან დაპყრობილი ო ერთ —ადამ მიეკიმის ყოველთვის საქართველოსთან აწერიობედა.

სომხეს კიდევ მოსკავთ სხვა სამფიანი სხვაობანიც, გეოლოგიური სახეებენ. პირველად ეხლის, რომ გეოლოგიას პოპულარული ხასიათის ჰქონიათ და ყველაზე მეტნიერთა, და ამ ნაწილში ისეთნაირად ეხლანდელ ეკონომიურ ცხოვრებას მტკიცედ დაუკავშირდნენ ეს მეცნიერები, რომ ეხლა ამ ნაწილში ეკონომიური ცხოვრება ვერ გაიგება ეხლანდელ ეკონომიურ ცხოვრებას მეცნიერების გარეშე.

ეხლანდელ ეკონომიურ ცხოვრებას ამ ნაწილში ორი ნიშანი ახასიათებს: ერთი ის, რომ ეხლანდელ ეკონომიურ ცხოვრებას ამ ნაწილში ძალიან ბევრი ნაკლი აქვს, ეხლანდელ ეკონომიურ ცხოვრებას ამ ნაწილში

დია ტ სამზადისს 2—3 ვვირა მოუნდებოდა უფრო აღვილი იყო ტვეის ხიდის აფეთქება და მეც მასზე შეგირჯი.

იმ დროს მე არ მყავდა სანდო პატრული დასაზვერავად ერთი-ორიო ოფიცრის წაყოლით. ფიქრიც მომეფანა ოფიცრები ვეწვიო ჩემს ნაცნობებს. ამნაირად ვიფიქრე ოფიციალურ ვიზიტად მეთქვა ჩემი ნამდვილი მიზანი. ამიტომ ვიარე ორი დღე ოფიციალურ ვიზიტებში. ორი ოფიცერი ვნახე ჩემი ნაცნობი. ერთი ბატალიონის მეთაური იყო, მეორე ქვეითი დივიზიის შტაბის ოფიცერი. ორივე ძალიან გამიხარდა, ორივეს ვუთხარი ჩემი ნამდვილი მიზანი და ორივემ ერთხმად მირჩია ნუ ვიზამ ამას, ვინაიდან ხიდის აფეთქება ძალიან ძნელი საქმეა, ხიდის ქვეშ ბევრი ნაღმია ჩაფლული, ხიდის ბოლოებზე ბევრი ტყვიამფრქვევია დაყენებული და ხიდის ახლოს მისვლა ძალიან ძნელია. ამ ორ ოფიცერს ვერ დავარწმუნე, რომ ხიდის აფეთქება ადვილი საქმეა. ამიტომ ვიფიქრე, რომ ამ ორ ოფიცერს ეშინიათ ამ საქმის გაკეთება და ამიტომ ამბობენ, რომ ძნელიაო. ამიტომ ვიფიქრე, რომ ამ საქმეს მარტო ვერ გავაკეთებ და ვიფიქრე ჩემი ნაცნობი ოფიცრებიდან ვინმე წამეყვანა ჩემთან ერთად. ამ ოფიცრებიდან ერთი ბატალიონის მეთაური იყო, ის ძალიან ახალგაზრდა იყო, ოცდაათ წლამდე ეყოფოდა. ის ძალიან ენერგიული ოფიცერი იყო, ამიტომ ვიფიქრე, რომ ამ საქმეს ის გააკეთებდა. ამიტომ ვიფიქრე, რომ ამ ოფიცრისთვის ვთხოვე ჩემთან წამოსვლა. ის ოფიცერი ძალიან ახალგაზრდა იყო, ამიტომ ვიფიქრე, რომ ის ადვილად დამთანხმდებოდა ჩემთან წამოსვლაზე.